

CZYJŚ (2) *pron*

sg m G czyjégoś (1). ∅ pl N subst czyj(e)ś (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. czyj.

Zaimek przymiotny, dzierżawczy, nieokreślony (2) : bo dla włafnégo czyiégoś/ á nie dla póspolitého póżytku/ Quęftię oné zniešioné były OrzQuin KCv.

Polóczenie: »czyjś inszy« (1): [chwalilišmy te wiersze Reja i Kochanowskiego] iáko trefne/ iáko ímáczné/ iáko vczone: potym gdy fie to odkryło/ iż były czyieś inŕze/ hnet ítráciły tę cenę GórnDworz Nv.

KN